



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: T. B., nar. X,
státní příslušnost X,
t. č. Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000,
517 41 Kostelec nad Orlicí,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2021, č. j. OAM-73/LE-BA02-LE05-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Dne 14. 6. 2021 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 26. 7. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. OAM-73/LE-BA02-LE05-2021, kterým rozhodl tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná

podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

2. Žalobce je toho názoru, že byl zkrácen na svých právech coby účastník ve správním řízení o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný dle žalobce porušil ustanovení § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 68 odst. 3, zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), § 10a odst. 1 písm. e) a § 25 písm. i) zákona o azylu. Nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení, neboť jeho žádost neměla být žalovaným posouzena jako nepřipustná, tudíž považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správní rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1. žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2. pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti a 3. nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, publ. pod č. 2642/2012 Sb.)
3. Naříkané rozhodnutí daným požadavkům nedostalo. Žalobce vytýká žalovanému, že si neobstaral dostatek relevantních a aktuálních informací o zemi původu žalobce nezbytných k tomu, aby mohl kvalifikovaně posoudit, zda kupříkladu nedošlo v zemi původu žalobce ke změně. Podklady pro vydání napadeného rozhodnutí žalovaným jsou nedostačující, jestliže byly žalovaným předloženy pouze zprávy: Informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí OAMP Ministerstva vnitra ČR – Hodnocení X jako bezpečné země původu ze dne 8. 8. 2020 a dále Informace Ministerstva zahraničních věcí ČR, č. j. 102763-6/2021-LPTP, ze dne 22. 2. 2021. S těmito zprávami však žalovaný dále nijak zvlášť nepracoval a není zřejmé, jaké informace z nich využil k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu žalobce. Přestože se jedná o opakovanou žádost, žalovaný si měl zajistit dostatečné informace o situaci v zemi původu tak, aby o stavu věci nebyly důvodné pochybnosti. To však žalovaný neučinil. Žalobce má za to, že z výše uvedených zpráv o bezpečnostní a politické situaci v zemi nelze posoudit, zda v zemi jeho původu nedošlo ke změně situace, neboť v případě Hodnocení X jako bezpečné země původu, se zároveň jedná o zprávu, která je vypracována přímo samotným žalovaným, a tudíž nemůže plně sloužit k účelům individuálního posouzení žádosti o mezinárodní ochranu žalobce.
4. Žalobce namítá, že v jeho případě nebyly důvody podání jeho žádosti o mezinárodní ochranu žalovaným řádně posouzeny, byť žalobce neuvedl skutečnost členství ve Straně regionů v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany. Nicméně je přesvědčen, že se správní orgán měl zabývat tímto tvrzením více a neměl vyhodnotit žádost žalobce o mezinárodní ochranu jako nepřipustnou. V důsledku členství v této straně hrozí žalobci újma na životě a zdraví, pokud by byl nucen se do země původu navrátit. Správní orgán pochybil, když rezignoval na získání konkrétnějších informací a měl zhodnotit skutečnosti tvrzené žalobcem. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný měl alespoň stručně zhodnotit novou skutečnost tvrzenou žalobcem. Jelikož tak žalovaný neučinil, považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné.

II. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný popírá námitky žalobce, neshledává pochybení tkvící v porušení zákonné úpravy či mezinárodních závazků ČR, neboť postupoval v souladu se zákonem, když řízení o udělení mezinárodní ochrany dle ustanovení § 25 písm. i) ve spojení s ustanovením § 10a písm. e) zákona o azylu zastavil. Z hlediska posouzení výpovědi žalobci ničemu nebránilo uvést již v průběhu správního řízení o jeho první žádosti informaci o členství ve Straně regionů a s tím související problémy (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. srpna 2014, č. j. 1 Az 22/2014 -33, dále žalovaný odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65 zabývající se otázkou opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu.) Před vycestováním ze země původu žil v X oblasti, kde však ani v srpnu 2021 žádný ozbrojený konflikt neprobíhal. Použitou zprávu považuje žalovaný za úplnou a aktuální sloužící jako srovnávací materiál, přičemž ani žalobce v žalobě neuvedl, k jakým konkrétním změnám ve vztahu k jeho osobě a případu by mělo od uzavření předchozího řízení na X dojít a jaké další konkrétní informace by si měl žalovaný obstarávat. Napadené rozhodnutí je na základě vyhodnocení výpovědi žalobce a informaci o zemi původu srozumitelně a logicky odůvodněné. Nedošlo v posledních cca třech letech v zemi původu žalobce k žádné změně, jež by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu anebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 zákona o azylu či, že by mu hrozila vážná újma dle ustanovení § 14a zákona o azylu.

III. Posouzení krajským soudem

6. Žaloba není důvodná.
7. Dne 14. 6. 2021 byla podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen „ČR“). V Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 18. 6. 2021 žalobce uvedl, že je X národnosti a pravoslavného vyznání, a rovněž uvedl, že pomáhal politické straně *Partie regionů*, jímž byl členem, přispíval finančními prostředky a rovněž k její propagaci. Naposledy žil v X v X oblasti. Na území ČR pobýval od roku 2005 a na X pouze jezdil. Vlastnil obchod a začala na něj tlačit organizovaná zločinecká skupina, která chtěla, aby jim zaplatil, neboť zjistili, že byl členem výše zmíněné politické strany a zafinancoval je. Zabavili mu dům, rovněž obchod s podnikáním, auto. Nyní se dozvěděl, že dům, v němž pobýval, je ve vlastnictví těchto osob. Z těchto příčin se bojí o svůj život a o život svých blízkých.
8. Správní orgán při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z jeho výpovědí učiněných v průběhu současného i předchozího azylového řízení vedeného pod č. j. OAM-155/LE-LE05-2017 a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na X. Konkrétně vycházel z informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR (dále jen „OAMP MV ČR“) Hodnocení X jako bezpečné země původu ze dne 8. 8. 2020 a z informace Ministerstva zahraničních věcí ČR, č. j. 102763-6/2021-LPTP ze dne 22. 2. 2021. Dne 30. 6. 2021 žalobce navrhl doplnění podkladů o dokument, jenž měl dokazovat jeho členství v politické straně *Partie regionů*, o fotografie ostatních členů strany a o dokument potvrzující, že jsou na X lidé, kteří na něj tlačili, aby se zbavil svého podnikání, v němž je také uvedena částka, kterou jim musel platit. Chtěl doložit video, kde je vidět, jak je mu

těmito lidmi vyhrožováno. K doplnění podkladů byla žalobci stanovena lhůta, které nevyužil.

9. V předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce označil za důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu fakt, že na X podnikal a byl vydírán kriminálními skupinami, kterým musel platit, takže nakonec podnikání zanechal, vše prodal a odjel za prací do zahraničí. Nemá žádné politické přesvědčení, nebyl nikdy členem žádné politické strany ani organizace a nemá s politikou nic společného.
10. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce uváděl naprosto stejné důvody jako v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. fakt, že se obává lidí, kteří jej na X vydírali v souvislosti s jeho podnikáním a stále jej hledají. Ostatně sám žadatel do protokolu dne 18. 6. 2021 prohlásil, že v předchozím řízení uváděl to samé, pouze to doplnil. Co se však týče tohoto doplnění, ve skutečnosti zcela nového tvrzení o jeho členství ve Straně regionů („Partie regionů“) a o zvýšeném tlaku ze strany mafie právě kvůli jeho podpoře této politické strany, konstatoval správní orgán, že tato tvrzení nemohou být novými skutečnostmi ve smyslu ustanovení § 11a zákona o azylu, neboť by bezesporu byly, pokud by se jednalo o pravdivá tvrzení, jmenovanému objektivně známy již v průběhu správního o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Měl tak možnost i povinnost uvést tyto skutečnosti za účelem jejich posouzení již tehdy. O své povinnosti uvádět veškeré důvody žádosti a uvádět pravdivé a úplné údaje byl přitom opakovaně poučen, a to jak písemně ihned po zahájení správního řízení o jeho předchozí žádosti, tak ústně před zahájením pohovoru provedeného v rámci tehdejšího azylového řízení, jak vyplývá z protokolu o tomto pohovoru. Jedná se pouze o důsledek jeho vlastního zavinění, že skutečnosti nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení. Z rozhodnutí NSS č. j. 9 Azs 5/2009 ze dne 11. 6. 2009 či č. j. 3 Azs 323/2017 ze dne 22. 1. 2018 však vyplývá, že smyslem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Uvedené podmínky mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí. Správní orgán doplnil, že jak také konstatoval NSS ve svém rozhodnutí ze dne 17. 2. 2011, č. j. 9 Azs 36/2010, platí, že *„pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, aniž by mu v tom bránil nějaký důvod, jedná se o skutečnost připočitatelnou pouze jemu, a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit pomocí podané opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“* Správní orgán na základě výše citovaných informací o zemi původu žadatele také uvedl, že na X nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost výše jmenovaného, tedy od listopadu 2017 k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu anebo by mu hrozila vážná újma podle ustanovení § 14a zákona o azylu. Právě naopak, dle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb. kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, v platném znění, považuje se v současné době X, s výjimkou poloostrova X a části X a X oblasti pod kontrolou proruských separatistů, za bezpečnou zemi původu, tedy zemi, kde obecně a soustavně

nedochází k pronásledování, ani nevyvstává nebezpečí vážné újmy dle zákona o azylu. Správní orgán tak po výše popsaném posouzení přípustnosti opakované žádosti ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu ji posoudil jako nepřipustnou.

11. Soud konstatuje, že meritum věci v případě žalobce spočívá v posouzení toho, zdali žalovaný postupoval správně, jestliže opakovanou žádost vyhodnotil jakožto nepřipustnou. Institut opakované žádosti tkví v objevení nových skutečností či zjištění, jež nemohly být bez vlastního zavinění žalobcem v předchozím pravomocně ukončeném řízení předmětem zkoumání, případně jestliže by mohl být žalobce vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ustanoveních § 12 zákona o azylu nebo z důvodu hrozící vážné újmy dle ustanovení § 14a v tomtéž zákoně. Nicméně i v daném případě by bylo nutno zohlednit, jestliže žalobce v opakované žádosti neuvádí nové skutečnosti či zjištění, zda může splňovat podmínku přípustnosti, za předpokladu, že došlo od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ke změně situaci v zemi původu, a daná změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. března 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, bod 18).
12. V prvotní žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že nemá žádné politické přesvědčení a nikdy nebyl členem žádné strany ani organizace, neboť s politikou nemá nic společného (první žádost o mezinárodní ochranu ze dne 25. 10. 2017 v ZZC Balková). Důvodem, jež ho vedly k podání žádosti, byly skutečnosti, které uvedl i v druhé žádosti, avšak s tím rozdílem, že nyní vypověděl, že byl členem politické strany, zafinancoval je a rovněž propagoval (druhá žádost o mezinárodní ochranu ze dne 18. 6. 2021 v ZZC Balková). Další rozporné tvrzení spočívá v původně dobrovolném prodeji auta a veškerého zbylého majetku. Nicméně v druhé žádosti uváděl, že auto mu bylo zabaveno organizovanou zločineckou skupinou. Žalobce tedy popírá své výroky, které prvně sdělil správnímu orgánu.
13. Tvrzení členství ve Straně regionů žalobcem, mohlo být konstatováno již v prvotní žádosti. Litera zákona pregnantně zakotvuje v ustanovení § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jež nebyla bez vlastního zavinění žalobcem předmětem zkoumání. Nelze tudíž spílat žalovanému, že měl dle slov žalobce „*stručně zhodnotit novou skutečnost*.“ O svých právech a povinnostech byl poučen, čehož by si měl být sám dobře vědom. Přezkum naříkaného rozhodnutí spočívá pouze v posouzení, zdali žalovaný vyhodnotil správně opakovanou žádost jakožto nepřipustnou. Žalobce tudíž nesplnil podmínku zákonné dikce. Navíc měl možnost doložit správnímu orgánu svá tvrzení, soud se tedy ztotožňuje s názorem žalovaného (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2011, č. j. 9 Azs 36/2010), že byly splněny podmínky pro zhodnocení druhé žádosti jako nepřipustné, neboť žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by nemohl bez vlastního zavinění uvést již v předchozím řízení.
14. Vyhláška č. 328/2015 Sb., vyhláška, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považuje X za bezpečnou zemi původu s výjimkou poloostrova X a částí X a X oblasti pod kontrolou proruských separatistů. Tudíž nedůvodnou shledává soud i námitku žalobce, spočívající v tom, že Informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí OAMP Ministerstva vnitra ČR – Hodnocení X jako bezpečné země původu ze dne 8. 8. 2020 a dále pak zpráva Informace Ministerstva zahraničních věcí ČR, č. j. 102763-6/20214-LPTP, ze dne 22. 2. 2021, je z žalobcovy strany

vyhodnocena jako nedostačující, neboť žalovaný s nimi nijak zvlášť nepracuje a rovněž není zřejmé, jaké informace z nich využil k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu žalobce. Hodnocení X splňuje atributy obsažené v právní úpravě, neboť v této souvislosti je shledána jednoznačná objektivizace státu spočívající v přesných a aktuálních informacích z různých zdrojů o státu - X, jímž je žadatel státním občanem a tudíž se považuje za přesnou a aktuální. Nic nenasvědčuje tomu, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v ustanoveních § 12 nebo, že mu hrozí vážná újma podle ustanovení § 14a.

15. Soud na závěr konstatuje, že nedošlo k porušení ustanovení § 3, ve spojení s ustanovením § 2 odst. 1 a 4, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 68 odst. 3 správního řádu a dále ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) a § 25 písm. i) zákona o azylu, soud se tedy ztotožňuje se závěry žalovaného a napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem.
16. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (dle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 7. října 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně